

съ своите мѣхове, усилватъ или намаляватъ движението на въздуха, т. е. теченията на вѣтроветѣ. Докато тия разумни същества натискатъ мѣха, има вѣтрѣрь, има и горение; щомъ тѣ престанатъ да натискатъ мѣха, и вѣтрѣрътъ престава, и горението престава. Всѣко по-разумно същество отъ тѣхъ може да спре тия въздушни течения. Обаче, това обяснение за вѣтроветѣ и за спирането имъ, не е научно; то не може да задоволи умоветѣ на учените хора. Ако е въпросъ за научно обяснение, днесъ всички знаятъ, че причината за образуване на вѣтроветѣ е различната температура на въздушните слоеве; вследствие на това, когато се срещнатъ два въздушни пласта съ различна температура, тѣ се стремятъ да уравнишатъ гъстотите си, и между тѣхъ започва движение, което наричаме вѣтрѣрь. И това обяснение е вѣрно, но всѣки духовенъ човѣкъ, който се стреми къмъ възкресението, самъ може да провери тия нѣща. Той може, наприкладъ, да излѣзе вънъ, въ най-горѣмния студъ, и да не замръзне. Защо? Невидимиятъ свѣтъ е снисходителенъ къмъ праведния човѣкъ и му помага. Какъ му помага? Голѣми и много съ възможности, съ които той си служи. Забелязано е, че въ ония мѣста, дето пжтуватъ праведни хора, се образуватъ топли течения. И обратно: въ мѣста, презъ които минаватъ грѣшни хора, се образуватъ студени течения. Дето стѣпи добѣръ човѣкъ, всичко трѣгва на добре. Тѣй щото, когато казватъ за нѣкои хора, че сж щастливи, това показва, че тѣ сж по-близо до Божиите закони. Това сж хора, които живѣятъ споредъ законите на великата природа и никога не ги нарушаватъ. Слушате нѣкой да говори за тия закони, за волята Божия, но щомъ се натъкне на известна мъчнотия, казва: Човѣкъ може понѣкога да бръкне и въ чужда каса, нѣма защо да чака всичко да се нарежда по честенъ начинъ. Не, краденото и на Великъ-денъ се взима. Съ кражби не може да се живѣе. Съвременните хора живѣятъ повече съ кражби, затова и животътъ имъ е пълненъ съ нещастия и страдания. Кражби има и въ храненето. Нѣкой заколи единъ волъ, или една овца и ги изяжда — това е кражба. Лесно е да се заколи едно животно, но тежко се плаща за него. Имало е случаи, когато за заколането на единъ волъ човѣкъ плаща съ живота на нѣкой отъ своите близки, съ една отъ своите дѣщери, или съ единъ отъ синоветѣ си. Разумно ли е тогава, да си позволи човѣкъ такъвъ разкошъ, за парче волско или агнешко месо, да плати съ живота на своята дѣщеря? Днесъ вече не